

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารด้านการเมือง ความรู้ และทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” การเสนอรายงานผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งรูปแบบการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบาย

- ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน
- การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล
- ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์
- ทัศนคติเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) 6 ข้อ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

1. ใช้การวิเคราะห์เพื่อหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1-3
2. ใช้สถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4-6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

1. ลักษณะทางประชากร

- เพศ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	218	45.0
หญิง	266	55.0
รวม	484	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายร้อยละ 45.0 เพศหญิง ร้อยละ 55.0

- อายุ

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-20 ปี	45	9.3
21-25 ปี	128	26.4
26-30 ปี	120	24.8
31-35 ปี	78	16.1
36-40 ปี	46	9.5
41-45 ปี	15	3.1
46-50 ปี	17	3.5
51-55 ปี	18	3.7
56-60 ปี	17	3.5
รวม	484	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมาคือช่วงอายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.8 และน้อยที่สุด คือ ช่วงอายุระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.1

- สถานภาพสมรส

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตาม
สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	346	71.5
สมรส	126	26.0
หม้าย / แยกกันอยู่	12	2.5
รวม	484	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 71.5 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 26.0 และเป็นหม้ายหรือแยกกันอยู่มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.5

- การศึกษา

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เข้าเรียน	1	0.2
ประถมศึกษา	15	3.1
ม.1-ม.3	17	3.5
ม.4-ม.6 / ปวช.	49	10.1
อนุปริญญา / ปวส.	49	10.1
ปริญญาตรี	289	59.7
สูงกว่าปริญญาตรี	55	11.4
อื่นๆ (ระบุ)	9	1.9
รวม	484	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.4 และ น้อยที่สุด คือ ไม่ได้เข้าเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.2

- อาชีพ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	44	9.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	32	6.6
พนักงานบริษัทเอกชน	198	40.9
เจ้าของกิจการ / ค้าขาย	52	10.7
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	9	1.9
นักเรียน / นักศึกษา	108	22.3
ว่างงาน	10	2.1
รับจ้าง	24	5.0
อื่นๆ	7	1.4
รวม	484	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาเป็นนักเรียน / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.3 และน้อยที่สุดคือ พ่อบ้าน / แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.9

- รายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน

รายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	38	7.9
ต่ำกว่า 5,000 บาท	54	11.2
5,001 – 10,000 บาท	135	27.9
10,001 – 20,000 บาท	134	27.7
20,001 – 30,000 บาท	70	14.5
30,001 – 40,000 บาท	29	6.0
40,001 – 50,000 บาท	8	1.7
50,000 บาท ขึ้นไป	16	3.3
รวม	484	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน 5,001 – 10,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน ในช่วง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.7 และน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน ในช่วง 40,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.7

2. ผลการแจกแจงการเปิดรับข่าวสารด้านการเมือง

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

- สื่อสิ่งพิมพ์

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ย ของความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์

การเปิดรับ	ทุกวัน	5-6 ครั้ง/ สัปดาห์	3-4 ครั้ง/ สัปดาห์	นานกว่า นั้น	ไม่เคย เลย	รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
ข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์ รายวันฉบับต่างๆ	158 (32.6)	74 (15.3)	158 (32.6)	81 (16.7)	13 (2.7)	484 (100.0)	3.58	สูง
การเปิดรับ	ทุก สัปดาห์	2-3 ครั้ง/ เดือน	เดือนละ ครั้ง	นานกว่า นั้น	ไม่เคย เลย	รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
นิตยสารรายสัปดาห์หรือ รายปักษ์ที่วิเคราะห์เหตุการณ์ สำคัญของบ้านเมือง	63 (13.0)	95 (19.6)	92 (19.0)	128 (26.4)	106 (21.9)	484 (100.0)	2.75	ปานกลาง
การเปิดรับ	บ่อยมาก	บ่อย	ปาน กลาง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย	รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
หนังสือเกี่ยวกับการเมือง	7 (1.4)	21 (4.3)	90 (18.6)	157 (32.4)	209 (43.2)	484 (100.0)	1.88	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ = 2.73								
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 1.15								
ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ = ปานกลาง								

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้าน
การเมืองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเป็นรายสื่อพบว่า
กลุ่มตัวอย่างอ่านข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่างๆ บ่อยครั้งที่สุด รองลงมาคือ
อ่านนิตยสารรายสัปดาห์หรือรายปักษ์ที่วิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญของบ้านเมือง และน้อยที่สุด
คือ อ่านหนังสือเกี่ยวกับการเมือง

- สื่อวิทยุ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อวิทยุ

การเปิดรับ	ทุกวัน	5-6 ครั้ง/ สัปดาห์	3-4 ครั้ง/ สัปดาห์	นานกว่า นั้น	ไม่เคย เลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
รายการข่าวการเมือง ทางสถานีวิทยุกระจาย เสียงแห่งประเทศไทย	92 (19.0)	51 (10.5)	127 (26.2)	140 (28.9)	74 (15.3)	484 (100.0)	2.89	ปานกลาง
รายการ "วิทยุรัฐสภา"	9 (1.9)	10 (2.1)	65 (13.4)	135 (27.9)	265 (54.8)	484 (100.0)	1.68	ต่ำ
การเปิดรับ	บ่อยมาก	บ่อย	ปานกลาง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
การถ่ายทอดสด การแถลงนโยบายของ รัฐบาล / พรรคการเมือง	20 (4.1)	67 (13.8)	163 (33.7)	178 (36.8)	56 (11.6)	484 (100.0)	2.62	ปานกลาง
การถ่ายทอด การประชุมรัฐสภา	24 (5.0)	70 (14.5)	131 (27.1)	209 (43.2)	50 (10.3)	484 (100.0)	2.61	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อวิทยุ = 2.45								
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 1.06								
ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อวิทยุ = ต่ำ								

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อวิทยุในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายการแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างฟังรายการข่าวการเมืองจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยบ่อยครั้งที่สุด รองลงมาคือ ฟังการถ่ายทอดการแถลงนโยบายของรัฐบาลหรือ พรรคการเมือง และน้อยที่สุด คือ ฟังรายการ "วิทยุรัฐสภา"

- สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร
ด้านการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์

การเปิดรับ	ทุกวัน	5-6 ครั้ง/ สัปดาห์	3-4 ครั้ง/ สัปดาห์	นานกว่า นั้น	ไม่เคยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
ข่าวการเมือง	213 (44.0)	102 (21.1)	109 (22.5)	44 (9.1)	16 (3.3)	484 (100.0)	3.93	สูง
การเปิดรับ	ทุก สัปดาห์	2-3 ครั้ง/ เดือน	เดือนละ ครั้ง	นานกว่า นั้น	ไม่เคยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
ลานบ้านลานเมือง	14 (2.9)	62 (12.8)	65 (13.4)	92 (19.0)	251 (51.9)	484 (100.0)	1.96	ต่ำ
ขอคิดด้วยคน	20 (4.1)	66 (13.6)	84 (17.4)	146 (30.2)	168 (34.7)	484 (100.0)	2.22	ต่ำ
เวทีชาวบ้าน	13 (2.7)	59 (12.2)	82 (16.9)	122 (25.2)	208 (43.0)	484 (100.0)	2.06	ต่ำ
ไอทีวีทอล์ค	90 (18.6)	122 (25.2)	86 (17.8)	122 (25.2)	64 (13.2)	484 (100.0)	3.11	ปานกลาง
การเปิดรับ	5 ครั้ง/ สัปดาห์	3-4 ครั้ง/ สัปดาห์	1-2 ครั้ง/ สัปดาห์	นานกว่า นั้น	ไม่เคยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
เหตุบ้านการเมือง	30 (6.2)	80 (16.5)	153 (31.6)	156 (32.2)	65 (13.4)	484 (100.0)	2.70	ปานกลาง
เกาะกระแส	26 (5.4)	55 (11.4)	122 (25.2)	137 (28.3)	144 (29.8)	484 (100.0)	2.34	ต่ำ
มองรัฐสภา	8 (1.7)	28 (5.8)	77 (15.9)	119 (24.6)	252 (52.1)	484 (100.0)	1.80	ต่ำ
กรองสถานการณ์	24 (5.0)	35 (7.2)	93 (19.2)	115 (23.8)	217 (44.8)	484 (100.0)	2.04	ต่ำ
สายตรงไอทีวี	57 (11.8)	93 (19.2)	141 (29.1)	110 (22.7)	83 (17.1)	484 (100.0)	2.86	ปานกลาง

การเปิดรับ	บ่อยมาก	บ่อย	ปานกลาง	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ
ประชุมรัฐสภา	29 (6.0)	70 (14.5)	123 (25.4)	211 (43.6)	51 (10.5)	484 (100.0)	2.62	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ = 2.51								
ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ = ปานกลาง								

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายการแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างชมรายการข่าวการเมืองทางสถานีโทรทัศน์ต่างๆ บ่อยครั้งที่สุด รองลงมาคือชมรายการ "ไอทีวีทอล์ค" และน้อยที่สุดคือ ชมรายการ "มองรัฐสภา"

- สื่อบุคคล

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อบุคคล

ความบ่อยครั้ง ในการเปิดรับ	บุคคลใน ครอบครัว	เพื่อนบ้าน	เครือข่าย	ครูอาจารย์	เพื่อน ร่วมงาน /เพื่อน	เจ้าหน้าที่รัฐ
ทุกวัน	68 (14.0)	11 (2.3)	10 (2.1)	5 (1.0)	57 (11.8)	5 (1.0)
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	38 (7.9)	26 (5.4)	21 (4.3)	17 (3.5)	57 (11.8)	5 (1.0)
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	153 (31.6)	73 (15.1)	98 (20.2)	49 (10.1)	165 (34.1)	32 (6.6)
นานกว่านั้น	179 (37.0)	159 (32.9)	219 (45.2)	140 (28.9)	171 (35.3)	70 (14.5)
ไม่เคยเลย	46 (9.5)	215 (44.4)	136 (28.1)	273 (56.4)	34 (7.0)	372 (76.9)
รวม	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)
ค่าเฉลี่ย (X̄)	2.80	1.88	2.07	1.64	2.86	1.35
ระดับการ เปิดรับ	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปาน กลาง	ต่ำมาก
ค่าเฉลี่ยของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อบุคคล = 2.1						
ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อบุคคล = ต่ำ						

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้าน
การเมืองผ่านสื่อบุคคลในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายประเภทแล้ว พบว่า
กลุ่มตัวอย่างมีการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนบ่อยครั้งที่สุด รองลงมาคือ บุคคล
ในครอบครัว และน้อยที่สุดคือ เจ้าหน้าที่รัฐ

ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

สื่อสิ่งพิมพ์

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์

ระยะเวลาในการเปิดรับ	ข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่างๆ	นิตยสารรายสัปดาห์หรือรายปีที่วิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญของบ้านเมือง เช่น มติชนรายสัปดาห์ เนชั่นสุดสัปดาห์ สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ เป็นต้น	หนังสือเกี่ยวกับการเมือง เช่น รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนพร้อมบทวิจารณ์ประชาธิปไตย
มากกว่า 4 ชั่วโมง / วัน	12 (2.5)	7 (1.4)	1 (0.2)
3 – 4 ชั่วโมง / วัน	23 (4.8)	19 (3.9)	12 (2.5)
1 – 2 ชั่วโมง / วัน	148 (30.6)	103 (21.3)	52 (10.7)
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง / วัน	271 (56.0)	204 (42.1)	164 (33.9)
ไม่เคยเลย	30 (6.2)	151 (31.2)	255 (52.7)
รวม	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) =	2.41	2.02	1.64
ค่า S.D =	0.78	0.90	0.79
ระดับการเปิดรับ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ = 2.02			
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.82			
ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ = ต่ำ			

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาใช้ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายสื่อแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการอ่านข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่างๆ นานที่สุด รองลงมาคือ อ่านนิตยสารรายสัปดาห์หรือรายปีที่วิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญของบ้านเมือง และน้อยที่สุดคือ อ่านหนังสือเกี่ยวกับการเมือง

- สื่อวิทยุ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร
ด้านการเมืองผ่านสื่อวิทยุ

ระยะเวลา ในการเปิดรับ	การถ่ายทอดการ แถลงนโยบาย ของรัฐบาล / พรรคการเมือง	การถ่ายทอด การประชุม รัฐสภา	รายการข่าวการ เมืองจากสถานีวิทยุ กระจายเสียงแห่ง ประเทศไทย	รายการ "วิทยุ รัฐสภา"
มากกว่า 4 ชั่วโมง / วัน	9 (1.9)	9 (1.9)	8 (1.7)	2 (0.4)
3 - 4 ชั่วโมง / วัน	27 (5.6)	43 (8.9)	21 (4.3)	12 (2.5)
1 - 2 ชั่วโมง / วัน	114 (23.6)	112 (23.1)	81 (16.7)	39 (8.1)
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง / วัน	261 (53.9)	242 (50.0)	252 (52.1)	151 (31.2)
ไม่เคยเลย	73 (15.1)	78 (16.1)	122 (25.2)	280 (57.9)
รวม	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) =	2.25	2.30	2.05	1.56
ค่า S.D =	0.85	0.91	0.86	0.78
ระดับการเปิดรับ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อวิทยุ = 2.04				
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.85				
ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อวิทยุ = ต่ำ				

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อวิทยุในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายการแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างฟังการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภานานที่สุด รองลงมาคือ ฟังการถ่ายทอดการแถลงนโยบายของรัฐบาลหรือพรรคการเมือง และน้อยที่สุดคือ ฟังรายการ "วิทยุรัฐสภา"

- สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร
ด้านการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์

การเปิดรับ	มากกว่า 4 ชม./วัน	3-4 ชม. /วัน	1-2 ชม. /วัน	น้อยกว่า 1 ชม./วัน	ไม่เคยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
ข่าวการเมือง	47 (9.7)	58 (12.0)	181 (37.4)	166 (34.3)	32 (6.6)	484 (100.0)	2.84	ปานกลาง
ประชุมรัฐสภา	32 (6.6)	38 (7.9)	112 (23.1)	221 (45.7)	81 (16.7)	484 (100.0)	2.42	ต่ำ
การเปิดรับ	26 – 30 นาที	มากกว่า 20 นาที ถึง25นาที	10-20 นาที	น้อยกว่า 10 นาที	ไม่เคยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
เกาะกระแส	51 (10.5)	52 (10.7)	128 (26.4)	97 (20.0)	156 (32.2)	484 (100.0)	2.47	ต่ำ
มองรัฐสภา	24 (5.0)	32 (6.6)	74 (15.3)	99 (20.5)	255 (52.7)	484 (100.0)	1.91	ต่ำ
การเปิดรับ	46 นาที ถึง 1ชม	มากกว่า 30 นาที ถึง45นาที	15 – 30 นาที	น้อยกว่า 15 นาที	ไม่เคยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
เหตุบ้านการเมือง	29 (6.0)	54 (11.2)	165 (34.1)	164 (33.9)	72 (14.9)	484 (100.0)	2.60	ปานกลาง
ลานบ้านลานเมือง	11 (2.3)	28 (5.8)	79 (16.3)	145 (30.0)	221 (45.7)	484 (100.0)	1.89	ต่ำ
ขอคิดด้วยคน	19 (3.9)	57 (11.8)	108 (22.3)	131 (27.1)	169 (34.9)	484 (100.0)	2.23	ต่ำ
กรองสถานการณ์	18 (3.7)	39 (8.1)	89 (18.4)	115 (23.8)	223 (46.1)	484 (100.0)	2.00	ต่ำ
เวทีชาวบ้าน	16 (3.3)	34 (7.0)	78 (16.1)	131 (27.1)	225 (46.5)	484 (100.0)	1.94	ต่ำ

การเปิดรับ	46 นาที ถึง 1 ชม.	มากกว่า 30 นาที ถึง 45 นาที	15 – 30 นาที	น้อยกว่า 15 นาที	ไม่เคยเลย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับ
สายตรงไอทีวี	41 (8.5)	93 (19.2)	167 (34.5)	108 (22.3)	75 (15.5)	484 (100.0)	2.83	ปานกลาง
ไอทีวีทอล์ค	50 (10.3)	91 (18.8)	153 (31.6)	123 (25.4)	67 (13.8)	484 (100.0)	2.86	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ ($\bar{X}$) = 2.36								
ระดับของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ = ต่ำ								

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายการแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการชมรายการ “ไอทีวีทอล์ค” นานที่สุด รองลงมาคือ รายการข่าวการเมืองทางสถานีโทรทัศน์ต่างๆ และน้อยที่สุดคือ รายการ “ลานบ้านลานเมือง”

- สื่อบุคคล

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อบุคคล

ระยะเวลาในการเปิดรับ	บุคคลในครอบครัว	เพื่อนบ้าน	เครือข่าย	ครูอาจารย์	เพื่อนร่วมงาน / เพื่อน	เจ้าหน้าที่รัฐ
มากกว่า 1 ชั่วโมง /วัน	31 (6.4)	5 (1.0)	9 (1.9)	4 (.8)	37 (7.6)	5 (1.0)
มากกว่า 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมง /วัน	22 (4.5)	15 (3.1)	18 (3.7)	12 (2.5)	30 (6.2)	10 (2.1)
15-45 นาที / วัน	125 (25.8)	62 (12.8)	90 (18.6)	40 (8.3)	150 (31.0)	18 (3.7)
น้อยกว่า 15 นาที / วัน	248 (51.2)	171 (35.3)	211 (43.6)	141 (29.1)	223 (46.1)	72 (14.9)
ไม่เคยเลย	58 (12.0)	231 (47.7)	156 (32.2)	287 (59.3)	44 (9.1)	379 (78.3)
รวม	484 (100.0)	484 (100)	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)	484 (100.0)
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) =	2.42	1.74	1.99	1.56	2.57	1.33
ระดับการเปิดรับ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำมาก
ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อบุคคล = 1.93						
ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อบุคคล = ต่ำ						

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อบุคคลในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายประเภทแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัว และน้อยที่สุดคือ เจ้าหน้าที่รัฐ

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทสื่อ คือ สิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์

สื่อมวลชน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความหมายเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์	ค่าเฉลี่ยของสื่อแต่ละประเภท / ความหมายเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์
ข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่างๆ	2.13	ต่ำ	} สื่อสิ่งพิมพ์ 1.72 = ต่ำ
นิตยสารรายสัปดาห์หรือรายปักษ์ที่วิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญๆของบ้านเมือง	1.73	ต่ำ	
หนังสือเกี่ยวกับการเมือง	1.30	ต่ำมาก	
รายการข่าวการเมืองจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	1.70	ต่ำ	} วิทยุ 1.60 = ต่ำ
รายการ "วิทยุรัฐสภา"	1.24	ต่ำมาก	
การแถลงนโยบายของรัฐบาล / พรรคการเมือง	1.74	ต่ำ	
การถ่ายทอดการประชุมรัฐสภา	1.75	ต่ำ	
รายการข่าวการเมืองทางสถานีโทรทัศน์ต่างๆ	2.61	ปานกลาง	} โทรทัศน์ 1.88 = ต่ำ
รายการ "ลานบ้านลานเมือง"	1.50	ต่ำ	
รายการ "ขอคิดด้วยคน"	1.72	ต่ำ	
รายการ "เวทีชาวบ้าน"	1.52	ต่ำ	
รายการ "ไอทีวีทอล์ค"	2.41	ต่ำ	
รายการ "เหตุบ้านการเมือง"	1.98	ต่ำ	
รายการ "เกาะกระแส"	1.87	ต่ำ	
รายการ "มองรัฐสภา"	1.44	ต่ำมาก	
รายการ "กรองสถานการณ์"	1.59	ต่ำ	
รายการ "สายตรงไอทีวี"	2.27	ต่ำ	
รายการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภา	1.84	ต่ำ	
ค่าเฉลี่ยรวม = 1.80			
ระดับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ = ต่ำ			

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ระดับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ทั้งสิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

สื่อบุคคล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความหมายเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์
บุคคลในครอบครัว	1.89	ต่ำ
เพื่อนบ้าน	1.36	ต่ำมาก
เครือข่าย	1.42	ต่ำมาก
ครูอาจารย์	1.23	ต่ำมาก
เพื่อนร่วมงาน/เพื่อน	2.01	ต่ำ
เจ้าหน้าที่รัฐ	1.14	ต่ำมาก
ค่าเฉลี่ยรวม = 1.51		
ระดับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อบุคคล = ต่ำ		

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากเพื่อนร่วมงาน / เพื่อน มากที่สุด รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัว และน้อยที่สุดคือเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วพบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำ

3. ผลการแจกแจงความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธี
ประชาพิจารณ์

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความ
คิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความวัดความรู้	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด / ผู้ไม่ทราบ	ค่าเฉลี่ย (0-1)	แปล ความหมาย
1. การทำประชาพิจารณ์ได้รับการ บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทยฉบับใด	352 (72.7)	132 (27.3)	0.73	ปานกลาง
2. การทำประชาพิจารณ์ คือ	395 (81.6)	89 (18.4)	0.82	มาก
3. การทำประชาพิจารณ์กระทำเพื่อ	371 (76.7)	113 (23.3)	0.77	ปานกลาง
4. โครงการใดที่ต้องจัดให้มีการทำ ประชาพิจารณ์	353 (72.9)	131 (27.1)	0.73	ปานกลาง
5. การทำประชาพิจารณ์ต้องจัดให้มีขึ้น เมื่อใด	169 (34.9)	315 (65.1)	0.35	น้อย
6. เมื่อจะจัดทำประชาพิจารณ์ทางการ ควรทำสิ่งใดมากที่สุด	233 (48.1)	251 (51.9)	0.48	ปานกลาง
7. "ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย" ที่มีสิทธิเข้าร่วม การทำประชาพิจารณ์ ได้แก่	294 (60.7)	190 (39.3)	0.61	ปานกลาง
8. คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของคณะ กรรมการในการทำประชาพิจารณ์ คือ	356 (73.6)	128 (26.4)	0.74	ปานกลาง
9. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับผลที่ได้จากการ ทำประชาพิจารณ์	236 (48.8)	248 (51.2)	0.49	ปานกลาง
10. ข้อใดเป็นลักษณะที่ถูกต้องของการ ทำประชาพิจารณ์	136 (28.1)	348 (71.9)	0.28	น้อย

จากตารางที่ 17 พบว่า จากคำถามวัดความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ข้อ พบว่า คำถามที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกคือ ข้อ 2 กลุ่มตัวอย่างทราบว่าการทำประชาพิจารณ์คืออะไร คิดเป็นร้อยละ 81.6 รองลงมาคือข้อ 3 การทำประชาพิจารณ์กระทำเพื่ออะไร คิดเป็นร้อยละ 76.7 และข้อที่ตอบผิดมากที่สุดคือ ข้อ 10 กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบว่าลักษณะที่ถูกต้องของการทำประชาพิจารณ์เป็นอย่างไร คิดเป็นร้อยละ 28.1

ตารางที่ 18 แสดงภาพรวมของความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความรู้ต่ำ (0-3 คะแนน)	45	9.3
มีความรู้ปานกลาง (4-7 คะแนน)	338	69.8
มีความรู้สูง (8-10 คะแนน)	101	20.9
รวม	484	100.0
ค่า S.D = 1.78		
ระดับความรู้เฉลี่ย ($\bar{X}$) = 5.98 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 59.80)		
ระดับความรู้ = ปานกลาง		

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมาอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 20.9 และในระดับต่ำร้อยละ 9.3 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยมีความรู้ปานกลาง

4. ผลการแจกแจงทัศนคติเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชา
พิจารณา

ตารางที่ 19 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของทัศนคติเกี่ยวกับการรับฟัง
ความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณา

ข้อความวัดทัศนคติ	ระดับของทัศนคติ					ค่าเฉลี่ย	แปล ความ หมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง		
1. ประชาชนควรมีส่วนร่วม ในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการทำประชา พิจารณา	207 (42.8)	220 (45.5)	41 (8.5)	13 (2.7)	3 (0.6)	4.27	ทัศนคติ เชิงบวก
2. การมีบทบัญญัติเกี่ยว กับการทำประชาพิจารณา ในรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทยเป็นการ เหมาะสมดีแล้ว	144 (29.8)	255 (52.7)	82 (16.9)	3 (0.6)	0 (0.0)	4.12	ทัศนคติ เชิงบวก
3. ประชาชนไม่มีความจำ เป็นต้องเข้าร่วมการทำ ประชาพิจารณาโครงการที่ เกี่ยวข้องกับชุมชนของตน เพราะได้มอบอำนาจให้กับ สส. แล้ว	149 (30.8)	232 (47.9)	65 (13.4)	30 (6.2)	8 (1.7)	4.00	ทัศนคติ เชิงบวก
4. การทำประชาพิจารณา ควรเปิดโอกาสให้ประชา ชนสามารถแสดงความคิด เห็น ได้แย้ง หรือขอคำชี้ แจงจากรัฐได้เต็มที่	216 (44.6)	228 (47.1)	32 (6.6)	5 (1.0)	3 (0.6)	4.34	ทัศนคติ เชิงบวก

ข้อความวัดทัศนคติ	ระดับของทัศนคติ					ค่าเฉลี่ย	แปล ความ หมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง		
5. รัฐจำเป็นต้องจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ก่อนดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน	223 (46.1)	221 (45.7)	31 (6.4)	4 (0.8)	5 (1.0)	4.35	ทัศนคติ เชิงบวก
6. การทำประชาพิจารณ์เป็นเพียงการประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรือโครงการของรัฐเท่านั้น	76 (15.7)	193 (39.9)	137 (28.3)	66 (13.6)	12 (2.5)	3.53	ทัศนคติ เชิงบวก
7. แนวคิดเรื่องการทำประชาพิจารณ์ไม่สามารถนำมาใช้ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม เพราะคนไทยยังขาดความพร้อมอยู่มาก	51 (10.5)	138 (28.5)	148 (30.6)	116 (24.0)	31 (6.4)	3.13	ทัศนคติ เป็น กลาง
8. คณะกรรมการในการทำประชาพิจารณ์โครงการของรัฐที่ผ่านมา มีความเหมาะสมดีแล้ว เพราะมีความเป็นกลาง รู้ปัญหาอย่างดี และมีความน่าเชื่อถือสูง	17 (3.5)	71 (14.7)	275 (56.8)	91 (18.8)	30 (6.2)	2.90	ทัศนคติ เป็น กลาง
9. การทำประชาพิจารณ์เป็นสาเหตุให้สังคมไทยแตกแยกและเกิดความขัดแย้งระหว่างคนไทยด้วยกัน	67 (13.8)	211 (43.6)	128 (26.4)	67 (13.8)	11 (2.3)	3.53	ทัศนคติ เชิงบวก

ข้อความวัดทัศนคติ	ระดับของทัศนคติ					ค่าเฉลี่ย	แปล ความ หมาย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง		
10. โครงการพัฒนาที่เป็น ประโยชน์ต้องล่าช้าออกไป หรือไม่ได้รับการนำไป ปฏิบัติ เพราะการทำ ประชาพิจารณ์ทำให้เสีย เวลาและมักถูกต่อต้านอยู่ เสมอ	57 (11.8)	156 (32.2)	140 (28.9)	108 (22.3)	23 (4.8)	3.24	ทัศนคติ เป็น กลาง
ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติ ($\bar{X}$) = 3.74							

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในเชิงบวกต่อความจำเป็นที่รัฐต้องจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ก่อนดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนมากที่สุด รองลงมาคือ ทัศนคติในเรื่องการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นได้แย้ง หรือขอคำชี้แจงจากรัฐได้เต็มที่ และส่วนที่มีทัศนคติในเชิงบวกลดน้อยที่สุดคือ ทัศนคติต่อความเหมาะสมของคณะกรรมการในการทำประชาพิจารณ์โครงการของรัฐที่ผ่านๆ มา

ตารางที่ 20 แสดงภาพรวมของทัศนคติเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ
โดยวิธีประชาพิจารณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับทัศนคติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีทัศนคติเป็นกลาง	167	34.5
มีทัศนคติเชิงบวก	297	61.4
มีทัศนคติเชิงบวกอย่างมาก	20	4.1
รวม	484	100.0
ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติ ($\bar{X}$) = 3.74		
ระดับค่าเฉลี่ยทางทัศนคติเป็น = บวก		

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 61.4 ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย จึงพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวก

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

สมมติฐานที่ 1 การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยม

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนกับความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยม

สื่อมวลชน	ความรู้	
	r	p
ข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่างๆ	0.0529	0.245
นิตยสารรายสัปดาห์หรือรายปักษ์ที่วิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญๆของบ้านเมือง	0.0073	0.873
หนังสือเกี่ยวกับการเมือง	-0.1246 *	0.006
รายการข่าวการเมืองจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	-0.0571	0.210
รายการ "วิทยุรัฐสภา"	-0.0998 *	0.028
การแถลงนโยบายของรัฐบาล / พรรคการเมือง	0.0065	0.887
การถ่ายทอดการประชุมรัฐสภา	0.0124	0.785
รายการข่าวการเมืองทางสถานีโทรทัศน์ต่างๆ	0.0878	0.054
รายการ "ลานบ้านลานเมือง"	-0.0130	0.775
รายการ "ขอคิดด้วยคน"	0.0869	0.056
รายการ "เวทีชาวบ้าน"	-0.0426	0.350
รายการ "ไอทีวีทอล์ค"	0.0186	0.684
รายการ "เหตุบ้านการเมือง"	-0.0014	0.976
รายการ "เกาะกระแส"	-0.0643	0.158
รายการ "มองรัฐสภา"	-0.0547	0.229
รายการ "กรองสถานการณ์"	0.0151	0.740
รายการ "สายตรงไอทีวี"	-0.0094	0.837
รายการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภา	0.0202	0.658
รวม	-0.0038	0.933

จากตารางที่ 21 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนในภาพรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาธิปไตยของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองไม่ทำให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาธิปไตย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การอ่านหนังสือเกี่ยวกับการเมืองและการฟังรายการ "วิทยุรัฐสภา" มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เป็นความสัมพันธ์ในทางตรงข้าม กล่าวคือ การอ่านหนังสือเกี่ยวกับการเมืองและการฟังรายการ "วิทยุรัฐสภา" มากทำให้ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาธิปไตยน้อย

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคล กับความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาธิปไตย

การเปิดรับข่าวสาร	ความรู้	
	r	p
สื่อบุคคล	- 0.1291 *	0.004

จากตารางที่ 22 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ในทางตรงข้าม กล่าวคือ ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลมาก แต่กลับมีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาธิปไตยน้อย

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยม

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยม

สื่อมวลชน	ทัศนคติ	
	r	p
ข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่างๆ	0.0566	0.215
นิตยสารรายสัปดาห์หรือรายปักษ์ที่วิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญๆ ของบ้านเมือง	0.0272	0.551
หนังสือเกี่ยวกับการเมือง	-0.0083	0.856
รายการข่าวการเมืองจากสถานีวิทยุกระจายเสียง แห่งประเทศไทย	-0.0265	0.562
รายการ "วิทยุรัฐสภา"	-0.0400	0.381
การแถลงนโยบายของรัฐบาล / พรรคการเมือง	0.0709	0.120
การถ่ายทอดการประชุมรัฐสภา	0.0305	0.504
รายการข่าวการเมืองทางสถานีโทรทัศน์ต่างๆ	0.0422	0.356
รายการ "ลานบ้านลานเมือง"	0.0450	0.325
รายการ "ขอคิดด้วยคน"	0.0700	0.125
รายการ "เวทีชาวบ้าน"	-0.0018	0.968
รายการ "ไอทีวีทอล์ค"	-0.0224	0.623
รายการ "เหตุบ้านการเมือง"	-0.0810	0.076
รายการ "เกาะกระแส"	-0.0020	0.966
รายการ "มองรัฐสภา"	0.0466	0.307
รายการ "กรองสถานการณ์"	0.0774	0.090
รายการ "สายตรงไอทีวี"	0.0095	0.836
รายการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภา	0.0043	0.926
รวม	0.0260	0.569

จากตารางที่ 23 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองไม่ได้ทำให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการทำประชานิยม

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลกับทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณา

การเปิดรับข่าวสาร	ทัศนคติต่อการประชาพิจารณา	
	r	p
สื่อบุคคล	- 0.0530	0.245

จากตารางที่ 24 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลไม่ทำให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการทำประชาพิจารณา

สมมติฐานที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธี
 ประชาพิจารณ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธี
 ประชาพิจารณ์

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติต่อการรับฟังความ
 คิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติ	ค่า p
ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็น สาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์	0.1939 *	0.000

จากตารางที่ 25 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชา
 พิจารณ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็น
 ความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีความรู้เรื่องการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธี
 ประชาพิจารณ์มากจะมีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ในเชิง
 บวก อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ที่พบมีค่าต่ำ ดังนั้น ความสัมพันธ์ตามที่กล่าวมาแล้วจึงเป็น
 เพียงส่วนน้อยเท่านั้น

สมมติฐานที่ 4 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล จำแนกตามเพศ

การเปิดรับ	เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	t	Prob.
สื่อมวลชน	ชาย	218	1.8135	0.624		
	หญิง	266	1.5704	0.535	4.65	0.000 *
สื่อบุคคล	ชาย	218	1.5726	0.621		
	หญิง	266	1.4543	0.488	2.29	0.022 *

จากตารางที่ 26 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลของชายและหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองแตกต่างกัน โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่าผู้ชายมีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลสูงกว่าผู้หญิง

ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล จำแนกตามอายุ

การเปิดรับ	อายุ (ปี)	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	ค่า F	F-prob	คู่ที่ต่างกัน
สื่อมวลชน	18-20	45	1.5901	0.5724			
	21-25	128	1.5725	0.4829			
	26-30	120	1.6606	0.5681			
	31-35	78	1.7749	0.7040			
	36-40	46	1.7657	0.6665			
	41-45	15	1.6259	0.4958			
	46-50	17	1.7843	0.4652			
	51-55	18	1.9506	0.7845			
	56-60	17	1.8497	0.5284	2.1105	0.0334*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน
สื่อบุคคล	18-20	45	1.4704	0.7074			
	21-25	128	1.4635	0.5050			
	26-30	120	1.4681	0.5294			
	31-35	78	1.4979	0.4499			
	36-40	46	1.5254	0.6166			
	41-45	15	1.6778	0.8297			
	46-50	17	1.7843	0.6634			
	51-55	18	1.6944	0.5089			
	56-60	17	1.5882	0.4934	1.2230	0.2833	

จากตารางที่ 27 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือผู้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า ผู้ที่มีช่วงอายุ 51 - 55 ปี มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนมากที่สุด แต่เมื่อนำมาทดสอบหาความแตกต่างระหว่างคู่ ไม่พบคู่ที่ต่างกัน ในขณะที่เดียวกันการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลของผู้ที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล จำแนกตามสถานภาพสมรส

การเปิดรับ	สถานภาพสมรส	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	ค่า F	F-prob	คู่ที่ต่างกัน
สื่อมวลชน	โสด	346	1.6421	0.5664			
	สมรส	126	1.7562	0.6324			
	หม้าย/แยกกันอยู่	12	1.9676	0.6402	3.0896	0.0464*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน
สื่อบุคคล	โสด	346	1.4855	0.5368			
	สมรส	126	1.5582	0.5990			
	หม้าย/แยกกันอยู่	12	1.6111	0.5656	1.0080	0.3657	

จากตารางที่ 28 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า ผู้ที่เป็นหม้าย / แยกกันอยู่มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนสูงที่สุด แต่เมื่อนำมาทดสอบหาความแตกต่างระหว่างคู่ ไม่พบคู่ที่ต่างกัน ในขณะที่เดียวกันการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลของผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปิดรับสื่อ	ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	ค่า F	F-prob	คู่ที่ต่างกัน
สื่อมวลชน	ไม่ได้เข้าเรียน	1	1.3333				
	ประถมศึกษา	15	1.6481	0.4317			
	ม.1-ม.3	17	1.6438	0.5774			
	ม.4-ม.6 / ปวช.	49	1.7959	0.5921			
	อนุปริญญา / ปวส.	49	1.7132	0.5585			
	ปริญญาตรี	289	1.6667	0.5931			
	สูงกว่าปริญญาตรี	55	1.6789	0.6649			
	อื่นๆ (ระบุ)	9	1.4506	0.3658	0.9692	0.4530	
สื่อบุคคล	ไม่ได้เข้าเรียน	1	1.8333				
	ประถมศึกษา	15	1.6222	0.5790			
	ม.1-ม.3	17	1.9706	0.8999			
	ม.4-ม.6 / ปวช.	49	1.6293	0.6815			
	อนุปริญญา / ปวส.	49	1.4830	0.4504			
	ปริญญาตรี	289	1.4717	0.5251			
	สูงกว่าปริญญาตรี	55	1.4394	0.4879			
	อื่นๆ (ระบุ)	9	1.4444	0.3727	2.5505	0.0138*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

จากตารางที่ 29 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน ในขณะที่เดียวกัน การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลของผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาในระดับ ม.1-ม.3 มีการเปิดรับสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือผู้ที่ไม่ได้เข้าเรียน และน้อยที่สุดคือผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และเมื่อนำมาทดสอบหาความแตกต่างระหว่างคู่ ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

ตารางที่ 30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล จำแนกตามอาชีพ

การเปิดรับสื่อ	อาชีพ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	ค่า F	F-prob	คู่ที่ต่างกัน
สื่อมวลชน	รับราชการ	44	1.8232	0.6403			
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	32	1.7743	0.6198			
	พนักงานบ.เอกชน	198	1.6510	0.5844			
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย	52	1.8013	0.5351			
	พ่อบ้าน / แม่บ้าน	9	1.5802	0.4649			
	นักเรียน / นักศึกษา	108	1.5983	0.5478			
	ว่างงาน	10	1.4833	0.3732			
	รับจ้าง	24	1.6204	0.5584			
	อื่นๆ (ระบุ)	7	2.1349	1.2146	1.9162	0.0557	
	สื่อบุคคล	รับราชการ	44	1.6061	0.6069		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		32	1.6667	0.6503			
พนักงานบ.เอกชน		198	1.4276	0.4152			
เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย		52	1.6891	0.6708			
พ่อบ้าน / แม่บ้าน		9	1.5556	0.5204			
นักเรียน / นักศึกษา		108	1.4383	0.5879			
ว่างงาน		10	1.4500	0.5614			
รับจ้าง		24	1.6319	0.7486			
อื่นๆ (ระบุ)		7	1.7381	0.5998	2.2988	0.0201*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

จากตารางที่ 30 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนอาชีพต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนไม่แตกต่าง ในขณะเดียวกัน การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลของกลุ่มตัวอย่างอาชีพต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการหรือค้าขาย มีการเปิดรับสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และน้อยที่สุดคือ พนักงานบริษัทเอกชน และเมื่อนำมาทดสอบหาความแตกต่างระหว่างคู่ ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

ตารางที่ 31 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน

การเปิดรับ	รายได้ (บาท)	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	ค่า F	F-prob	คู่อันต่างกัน
สื่อมวลชน	ไม่มีรายได้	38	1.6418	0.4710			
	ต่ำกว่า 5,000	54	1.5525	0.4705			
	5,001-10,000	135	1.7407	0.6155			
	10,001-20,000	134	1.6600	0.6552			
	20,001-30,000	70	1.6770	0.5322			
	30,001-40,000	29	1.6916	0.4645			
	40,001-50,000	8	1.4792	0.3538			
	50,000 ขึ้นไป	16	1.9444	0.8248	1.0515	0.3942	
สื่อบุคคล	ไม่มีรายได้	38	1.4167	0.4758			
	ต่ำกว่า 5,000	54	1.4136	0.5643			
	5,001-10,000	135	1.6136	0.6100			
	10,001-20,000	134	1.4552	0.4902			
	20,001-30,000	70	1.5000	0.5465			
	30,001-40,000	29	1.4828	0.4163			
	40,001-50,000	8	1.2708	0.2171			
	50,000 ขึ้นไป	16	1.7813	0.8644	2.0503	0.0475*	ไม่พบคู่อันต่างกัน

จากตารางที่ 31 พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนของประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน ต่างกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน ในขณะที่เดียวกัน การเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองจากสื่อบุคคลของผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน ต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน 50,000 บาทขึ้นไป มีการเปิดรับสื่อบุคคลมากกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน 5,001 – 10,000 บาท และน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน 40,001 – 50,000 บาท และเมื่อนำมาทดสอบหาความแตกต่างระหว่างคู่อันไม่พบคู่อันต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	ค่า t	Prob.
ชาย	218	5.8119	1.871		
หญิง	266	6.1203	1.687	-1.90	0.057

จากตารางที่ 32 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ชายและผู้หญิงมีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ไม่ต่างกัน

ตารางที่ 33 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.	คู่ที่ต่างกัน
18-20	45	5.5111	1.7917			
21-25	128	5.6953	1.7414			
26-30	120	6.2083	1.6290			
31-35	78	6.3462	1.6263			
36-40	46	6.2174	2.0861			
41-45	15	6.2667	1.3345			
46-50	17	5.2353	1.9852			
51-55	18	6.1667	1.5811			
56-60	17	5.7647	2.5132	2.0816	0.0361*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

จากตารางที่ 33 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของประชาชนที่มีช่วงอายุต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์มากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี และน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 46-50 ปี และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบว่ามีคู่ที่ต่างกัน

ตารางที่ 34 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.
โสด	346	6.0260	1.7435		
สมรส	126	5.9683	1.7615		
หม้าย / แยกกันอยู่	12	4.8333	2.5525	2.6352	0.0727

จากตารางที่ 34 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของประชาชนที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกััน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกััน มีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ไม่แตกต่างกััน

ตารางที่ 35 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.	คู่ที่ต่างกัน
ไม่ได้เข้าเรียน	1	6.0	-			
ประถมศึกษา	15	4.8667	1.4075			
ม.1-ม.3	17	4.8824	1.3639			
ม.4-ม.6 / ปวช	49	5.5510	1.7567			
อนุปริญญา / ปวส.	49	5.3061	1.9171			
ปริญญาตรี	289	6.2249	1.7163			
สูงกว่าปริญญาตรี	55	6.4545	1.5965			
อื่นๆ (ระบุ)	9	5.2222	2.5386	5.0407	0.0000*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

จากตารางที่ 35 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์มากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 36 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.	คู่ที่ต่างกัน
(1) รับราชการ	44	5.9091	1.9745			
(2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ	32	6.7813	1.2885			(2) > (9)
(3) พนักงานบ.เอกชน	198	6.1768	1.6384			(3) > (9)
(4) เจ้าของกิจการ / ค้าขาย	52	6.0962	1.9429			
(5) พ่อบ้าน / แม่บ้าน	9	5.2222	2.1667			
(6) นักเรียน / นักศึกษา	108	5.7315	1.7109			
(7) ว่างาน	10	5.7000	1.8886			
(8) รับจ้าง	24	5.4583	1.6146			
(9) อื่นๆ	7	3.4286	2.8200	3.8942	.0002*	

จากตารางที่ 36 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์มากที่สุด รองลงมาคือพนักงานบริษัทเอกชน และน้อยที่สุดคือ พ่อบ้าน / แม่บ้าน และเมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แล้ว พบว่า กลุ่มที่ 2 และ 3 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากกลุ่มที่ 9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์มากกว่าผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ เช่น เป็น โปรแกรมเมอร์ นักเขียน ประกอบอาชีพอิสระ ฯลฯ

ตารางที่ 37 แสดงผลทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน

รายได้ (บาท)	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.	คู่ที่ต่างกัน
ไม่มีรายได้	38	5.4211	1.8978			
ต่ำกว่า 5,000	54	5.7778	1.8395			
5,001-10,000	135	5.6667	1.7191			
10,001-20,000	134	6.2239	1.6663			
20,001-30,000	70	6.0857	1.5673			
30,001-40,000	29	6.7241	2.0336			
40,001-50,000	8	7.0000	1.3093			
50,000 ขึ้นไป	16	6.3125	2.4144	2.8935	0.0057*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

จากตารางที่ 37 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยามของประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยามแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน 40,001 – 50,000 บาท มีความรู้เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชานิยามมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน 30,001 – 40,000 บาท และน้อยที่สุดคือ ผู้ที่ไม่มีรายได้ ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะแตกต่างกัน

ตารางที่ 38 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	t	Prob.
ชาย	218	3.7972	0.462		
หญิง	266	3.6940	0.413	2.59	0.010*

จากตารางที่ 38 พบว่า ทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณาของชายและหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณาแตกต่างกัน โดยผู้ชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าผู้หญิง

ตารางที่ 39 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.	คู่ที่ต่างกัน
18-20	45	3.5422	0.4159			
21-25	128	3.7680	0.4076			
26-30	120	3.7817	0.4193			
31-35	78	3.8064	0.4724			
36-40	46	3.8457	0.4262			
41-45	15	3.6667	0.4065			
46-50	17	3.5118	0.4121			
51-55	18	3.7889	0.4626			
56-60	17	3.4235	0.4697	3.8394	0.0002*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

จากตารางที่ 39 พบว่า ทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ผู้ที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีช่วงอายุ 36 – 40 ปีมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุด รองลงมาคือช่วงอายุ 31 – 35 ปี และน้อยที่สุดคือ ช่วงอายุ 56 – 60 ปี และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

ตารางที่ 40 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.
โสด	346	3.7506	0.4400		
สมรส	126	3.7103	0.4328		
ม่าย / แยกกันอยู่	12	3.7667	0.4735	0.4104	0.6636

จากตารางที่ 40 พบว่า ทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ของประชาชนที่สถานภาพสมรสต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.	คู่ที่ต่างกัน
(1) ไม่ได้เข้าเรียน	1	2.9000	-			
(2) ประถมศึกษา	15	3.5933	0.5325			
(3) ม.1-ม.3	17	3.5588	0.3922			
(4) ม.4-ม.6 / ปวช.	49	3.7408	0.4041			
(5) อนุปริญญา / ปวส.	49	3.6061	0.5344			
(6) ปริญญาตรี	289	3.7547	0.4102			
(7) สูงกว่าปริญญา ตรี	55	3.9364	0.4283			(7) > (5)
(8) อื่นๆ (ระบุ)	9	3.5000	0.4062	4.0072	0.0003*	

จากตารางที่ 41 พบว่า ทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ของประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ต่างกัน โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และน้อยที่สุดคือ ผู้ที่ไม่ได้เข้าเรียน

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่ม ที่ 7 มีความแตกต่างจากกลุ่มที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับ อนุปริญญา/ปวส.

ตารางที่ 42 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.
รับราชการ	44	3.7045	0.4885		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	32	3.8156	0.3952		
พนักงานบ.เอกชน	198	3.7859	0.4321		
เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย	52	3.7808	0.4068		
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	9	3.4778	0.4116		
นักเรียน / นักศึกษา	108	3.6583	0.4208		
ว่างงาน	10	3.8700	0.6395		
รับจ้าง	24	3.7500	0.4540		
อื่นๆ (ระบุ)	7	3.4286	0.3773	1.9355	0.0530

จากตารางที่ 42 พบว่า ทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ของประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 43 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน

รายได้ (บาท)	จำนวน	$\bar{X}$	S.D	F	F-Prob.	คู่ที่ต่างกัน
ไม่มีรายได้	38	3.6684	0.4604			
ต่ำกว่า 5,000	54	3.6426	0.4624			
5,001-10,000	135	3.6496	0.4202			
10,001-20,000	134	3.8440	0.4072			
20,001-30,000	70	3.8414	0.4389			
30,001-40,000	29	3.7207	0.3994			
40,001-50,000	8	3.6750	0.5120			
50,000 ขึ้นไป	16	3.7688	0.5363	3.0923	0.0034*	ไม่พบคู่ที่ต่างกัน

จากตารางที่ 43 พบว่า ทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ของประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชากรณ์ต่างกัน โดยผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน 10,001 – 20,000 บาท มีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน 20,001-30,000 บาท และน้อยที่สุดคือผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยบุคคล / เดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบคู่ที่ต่างกัน